

[Arbejdsministeren.]

elt obligatorisk medlemskab af en faglig organisation eller erhvervssammenslutning at skulle være forligtet til at yde økonomiske bidrag til partipolitiske formål, som den enkelte ikke ønsker at støtte.

Op dette formål skal så efter forslaget opnås gennem en regulering af det indbyrdes foreningsretlige forhold mellem en organisation og dens medlemmer, idet det foreslås, at en faglig organisations økonomiske bidrag til partipolitiske formål fremtidig altid skal ske gennem en særlig fond, hvortil bidrag kun kan ydes frivilligt af det enkelte medlem.

Jeg vil gerne herom sige følgende: når der ses bort fra, at det foreliggende lovforslag ved at anvende ordet „partipolitisk“ tilsigter alene at angå økonomisk støtte til politiske partier og ikke medlemsbidrag til fagpolitisk arbejde, der foregår i en faglig eller en erhvervsmæssig organisation, adskiller forslaget sig ikke fra de lovforslag om samme emne, der tidligere har været indgående debatteret her i Folketinget, og som socialdemokratiet har taget afstand fra. Jeg kan herom henvise til Folketingstidende 1966-67, 2. samling, sp. 1731-1771, og til Folketingstidende 1973-74, sp. 7012-7037.

Som det blev fremhævet under forslaget tidligere behandling, er det socialdemokratiets bestemte opfattelse, at det må være de faglige organisationer selv, der uden indblanding fra lovgivningsmagtens side træffer beslutning om, hvorledes organisationernes egne midler skal kunne anvendes, herunder også, om der skal ydes bidrag til partipolitisk arbejde. Det gælder, hvad enten støtten gives til politiske partier, politiske foreninger eller udgivelse af en politisk presse. Det må være organisationernes kompetente forsamlinger, der på demokratisk vis overvejer og beslutter, hvilke formål organisationerne ønsker at støtte.

Hvad jeg her har sagt, kommer også til udtryk i en ILO-konvention, nemlig konventionen af 1948 om foreningsfrihed og beskyttelsen af retten til at organisere sig, som vi også her i Danmark har ratificeret. Jeg tillader mig at citere konventionens artikel 3, hvori der står:

„1. Arbejder- og arbejdsgiverorganisationer er berettiget til selv at udarbejde deres love og bestemmelser, til i fuld frihed at

vælge deres repræsentanter, til at ordne deres administration og virksomhed samt til at udforme deres programmer.

2. De offentlige myndigheder skal afholde sig fra enhver indblanding, som kan begrænse denne ret, eller som kan hæmme organisationerne i deres udøvelse heraf.“

Det danske folkestyre er som bekendt opbygget på grundlag af politiske partier, selv om partierne ikke er omtalt i selve grundloven. Der foregår i et vidt omfang et snævert samarbejde mellem partierne og de faglige organisationer, og jeg mener, at ethvert forsøg på at lægge hindringer i vejen for dette samarbejde vil kunne medvirke til en svækkelse af det demokratiske system, som vi kender det. Regeringen kan derfor ikke anbefale noget sådant, og jeg må derfor på regeringens vegne afvise det foreliggende lovforslag.

Otto Mørch (S):

Det er jo ikke første gang, vi her i tinget skal diskutere organisationernes støtte til de politiske partier. Vi gjorde det jo på baggrund af et forslag fra partiet venstre i folketingsåret 1966-67, vi gjorde det på baggrund af et forslag fra retsforbundet i maj sidste år, og vi skal så til det igen på baggrund af fremskridtspartiets forslag, der stort set er identisk med retsforbundets.

Mon ikke snart den sag er tilstrækkelig belyst og afklaret? Mon der kan tilføres ret meget mere ammunition i form af argumenter pro et contra? Jeg tror det ikke, og jeg skal derfor heller ikke gøre mange bemærkninger, men som socialdemokratiets talsmand tilslutte mig ministerens argumentation og dermed også den afvisning af forslaget, som den giver udtryk for.

Dog ønsker jeg at fastslå, at hvis man gennemførte dette forslag, ville man tilside sætte organisationernes demokratiske ret til selv at træffe bestemmelser over egne økonomiske midler. Det er og må fortsat være flertalsbeslutninger, der er afgørende i organisationernes demokratiske beslutningsproces. Selv om lovforslaget er fremsat i frihedens og demokratiets navn, mener vi i socialdemokratiet, at det snarere er udtryk for det modsatte af demokrati, fordi man vil fratage organisationerne deres ret til kollektivt at anvende deres penge på den måde,